

GRETA GARBÓ
nagy filmje, a

Szenvedély

a Belvárosi meglepetése csüörtöktől

A szegedi iparosság viharos közgyűlésen leszavazta a kézműveskamara

(A Délmagyarország munkatársától.) Szenvedélyes hangú vitatkozás után vasárnap Szeged iparossága ítéletet mondott az ugynevezett kézműveskamara ügyében. Győzött az az álláspont, amelyet a józan és megfontolt szegedi iparosság elejétől végig hangoztatott: *nem kell több teher, nem kell a kamara.* De nem is a városházán leszavazott többség vetette el a kézműveskamara tervét, hanem az a közeli háromezer iparos, aki el se ment szavazni, tartózkodásával is bizonyítva, hogy *semmiféle olyan ügy nem érdekli, ami újabb megadózattal jár.*

Ha így nézzük a dolgokat,

Szeged 3500 kisiparosságából tehát mindössze 292 szavazott a kézműveskamara mellett, nem egészen tíz százalék.

Talán sohasem voltak még annyian a városháza dísztermében, mint vasárnap az ipartestület közgyűlésén. A folyosón rendőrszakasz ügyelt a rendre, a bejáratok előtt nagyban

folyt a korteskedés. A kamaristák röpcédulákon sorolták fel a kézműveskamara paradicsomi gyönyöreit, az ellentábor szavazólapokat osztogatott.

Abban a pillanatban, ahogy Körmeny Máttyás megnyitotta az ülést, az első padból az elnök felé sietett egy iparos és átadta a titkos szavazást kérő ívet.

— Méltóztassanak engem megajándékozni ennek a közgyűlésnek a méltóságteljes lefolyásával — mondotta Körmeny. A szónokot ne zavarják, nem fogom tűrni a gunyos közbeszólásokat és ha figyelmeztetésem eredménytelen marad, a rendzavarókat ki fogom vezettetni.

Dr. Gyuris István titkár felolvasta a kereskedelmiügyi miniszter leiratát.

Körmeny elnök: Ügyrendi indítvány érkezett, hogy csak hárman szólhassanak a kamara mellett és hárman ellene. Szavazásra teszem fel az indítványt.

A puccsindítvány halktára — Takács Béla és társai nyujtották be

kitört az első vihar

Tomboló zajban állott fel Gombos István és ellenindítványt tett:

— *Egyszer egy évben van joga minden iparosnak beszélni* — mondotta.

Ugyanilyen értelemben szólalt fel Marosán Emil is.

Óriási többséggel elfogadják Gombos István indítványát és megkezdődött a szónoklatok sorozata.

Papp Zoltán felolvasást szeretett volna rögtönözni a kamara mellett, de rövidesen megunt a meddő kísérletet és leült.

Marosán Emil nagy tapsot kap beszédéért:

— *Új állásokat akarnak kireálni* — mondja. Ha meg is csinálják, mi ugysem kapunk több munkát, azok majd a baráti klikknek jutnak.

Podven Henrik arról beszélt, hogy az IPOSz eddig sem tudott semmit sem csinálni, most kikopnak onnan, hát kamarát akarnak.

— Ugy van, ugy van — zug a terem Podven fejtegetéseire.

Katona András is azt vitatja, hogy nem kell kamara. Kitűnő intézmény a meglévő kereskedelmi és iparkamara és ha az iparosság összefog, ott is elérhet mindent.

Gál József kapja meg az első elnöki figyelmeztetést, hogy ne zavarja állandóan a közgyűlés menetét, mire az ellenzék kórusban kiáltja feléje:

— *Házügynök, házügynök!*

Gombos István mondott ezután beszédet.

— Tendenciózus kis cikkekét kell először kivégeznem. Az egyik lap, bizonyára sugalmazottan azt írta, hogy én az IOKS elnöke leszek és a szöveket jól dotált igazgatói állását is elnyerem. Vegyék tudomásul, hogy ebből egy szó sem igaz. Engem nem lehet megvesztegetni. Megpróbálta ezt az IPOSz, de már nekik is odaobtam az atelnökséget.

— A kézműveskamaráról azt mondom, *minek az?* Van ipartestületünk, van kamaránk, ahol meg kell és meg lehet védeni a mi érdekeinket. Hiába szerveznek akármilyen központot, ha gerinctelen emberek akarnak odaállítani. Sohasem a szervezetben van a hiba, hanem azokban, akik vezetnek.

Most a házvételere tér át Gombos és elmondja, hogy az ipartestület előjárásával szemben és ellene igenis 500 millióval többet értek el a városházán. Ezekre

felcsattan a zsufolásig megtelt karzat.

Felháborodva kiabálnak le a terembe:

— *Le a házügynökökkel!*

Körmeny folyton rázza a csengőt, percekig tombol a vihar.

Gombos: Lásson végre tisztán az iparosság, kik a nagyhangúak, kik miért akarják a kézműveskamara? Mostanig jó volt az iparkamara? Hiszen akárki fordult oda, minden ügyes-bajos dolgot a leglelkismeretesebben végezték el.

Becsületes szándékkal ajánlhatom Szeged iparosságának, hogy *ne vállalja a kézműveskamara, mert újabb terhet már nem bírunk.*

— *Semmiféle kézműveskamara nincs szükségünk* — fejezi be beszédét Gombos István, akit percekig át tapsoltak.

Stéhly István felszólalását nagy türelmetlenséggel hallgatja a jobboldal. A lehangosabbak között van Gál József is, akinek kivezetését követeli az ellenzék.

— *Volna egy indítványom* — mondja Stéhly.

Csinálják meg a kamarát azok, akik akarják, de azok nélkül, akik nem akarják.

Berg János állt most fel.

— Garantálja-e a kézműveskamara, hogy kevesebb lesz az adó — kérdezi Berg a közgyűlés állandó helyeslése közben —, garantálja-e a kézműveskamara, hogy több lesz a munka?

Gál József közbeszólásaira a következőket mondja:

— *Az ilyen ember pedig hallgasson! Gál József nekem 1000 pengőt ígért, hogy a ház-eladás körüli szerepét ne leplezzem le!*

Berg szavaira hangos botrány tört ki. Pillanatok alatt felborult a rend.

Az iparosok felugráltak a helyeikről és egymást tulkiabálva

hurrogta le Gál Józsefet, aki magából kikelve ökleit rázta Berg János felé, de szavait nem lehetett megérteni.

A vihar lecsillapultával Berg azt indítványozta, hogy irjon fel az ipartestület a kormányhoz, hogy semmiféle olyan szervezetet ne létesítsen, ami törvényen alapulhat, — aki nem akar tagja lenni, az ne legyen.

Balla József, Kis Géza és Körösi Géza beszéltek ezután a kamara ellen. Kis Géza ezeket mondja:

— *Nem kell ide propaganda, nem bírjuk, egyszerűen nem bírjuk!*

Gulicska Antal próbálkozott védeni a kamarát. Lehurrogta. Ábrahám Ferenc is a

kamara védelmére kelt, valamint Stefánél Károly és Balog Péter.

Kerlész József taps között arra mutatott rá, hogy itt a rejtett cél: kivonulni a kamarából. Körmeny elnök mondja, hogy *a kamarák jól működnek.*

Takács Béla volt az utolsó felszólaló. Minden mondatánál elemi erővel tört ki a vihar, nem akarták meghallgatni.

— A kereskedelmi és iparkamara nem tett semmit a kisiparosságért, — kezdte.

Gombos: Körmeny meg azt mondja, hogy *igen is tettek!*

Takács Béla halványan áll a pódiumon.

— Szavazzunk, szavazzunk, nem vagyunk kíváncsi arra, amit mond! — kiáltják.

Körmeny Máttyás ezután nem engedett több felszólalást és a következő kijelentést tette:

— *Nem vagyok kimondottan a kézműveskamara álláspontján.*

Az iparkamarákban minden munkát a legprecízebben bonyolítanak le.

En vagyok a legnagyobb ellensége azoknak, akik a jelenlegi kereskedelmi és iparkamarákat megbolygatni akarnak, mert *azoknak a ténykedése engem teljesen kielégít.* A kamarák harmadik osztálya nem kell, mert a jelenlegi kamara is megfelelő.

Körmeny beszéde után

megkezdődött a szavazás.

Három szavazatszedő bizottság működött. Két óra körül hirdette ki az eredményt Körmeny elnök.

Eszerint

a kézműveskamara ellen 345, mellette 292 szavazatot adtak le,

tehát az ipartestület közgyűlése elvetette a kézműveskamara tervét.

Délután 4 órakor folytatták a közgyűlést, amely azután már normális keretek között zajlott le.

Berg János indítványa hozott élénkséget a délutáni közgyűlésbe, aki azt javasolta, hogy Bózsó János volt ipartestületi titkár nyugdíját addig ne folyósítsák, amíg a többletfizetését le nem törleszti. A közgyűlés azután Gombos István indítványára utasította az előjáróságot, hogy követelését Bózsó házára tábláztassa be.

Réggel 9 órakor kezdődött és délután 6 órakor fejeződött be az ipartestület közgyűlése.

Színházjegyek a Délmagyarország jegyirodájában elővételi díj nélkül válthatók

OLCSÓ MULATSÁG,

amellyel a legjobb is, ha előfizet a

BORSSZEM JANKÓ-ra

Molnár Jenő népszerű, humoros, illusztrált lapjára.

A

Délmagyarország
előfizetési óriási kedvezménnyel,
havonta 60 fillérért

kapják a Borsszem Jankót.

Fizessen rá elő

a Délmagyarország
kiadóhivatalában!